

Dragostea nu-i joc!

Gabriel Stănciulescu

Dragostea nu-i joc!

Tu m-ai purtat, când sus când jos,
N-a fost chip să învăț ce-i bine,
Nu-i genul meu năbădăios,
Mi-am pus speranțele în tine.

Ne-am provocat în fel și chip,
Am pus trăire și-n mâncare,
Eu am luptat să înfirip
Iubirea noastră, una mare.

Mai facem pași greu de-nțeleș,
Ce-n urma lor lasă suspine,
Dar nu regret că am ales
O lungă viață lângă tine.

Prin gesturi calde și mieroase
Îmi provocai iubirea, în șoapte,
Cu săruturi afectuase
Mă răsfățai în miez de noapte.

Te-am îndrăgit cum n-am crezut,
Și când mă atingi pe loc iau foc,
Iar acum știu ce n-am știut;
Dragostea nu-i joc, este soroc!

Autor: Gabriel Stănciulescu